

Sygn. akt **VIII W 230/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie, Wydział VIII Karny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Tomasz Bazan**

Protokolant: Krzysztof Kołodziejczyk, M. N., E. P.

przy udziale oskarżyciela publicznego: nie stawił się, zawiadomiony wokanda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 5 czerwca 2018 roku, 2 sierpnia 2018 roku, 8 października 2018 roku, 10 grudnia 2018 roku, 15 marca 2019 roku, 29 maja 2019 roku

sprawy

P. K. syna J. i M. urodzonego w dniu (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 3 listopada 2017 r. ok. godz. 11:20 w W. przy ul. (...) umyślnie uszkodził zamek w drzwiach wejściowych do lokalu nr (...), poprzez zaklejenie n/n substancją powodując straty o łącznej kwocie 300 zł na szkodę M. B., **tj. o wykroczenie z art. 124 § 1 kw**

orzeka:

I. obwinionego P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu wyczerpującego ustawowe znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. i wymierza mu karę grzywny w wysokości 700 (siedmiuset) złotych,

II. na podstawie art. 121 § 1 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia obwinionego w całości od zapłaty kosztów sądowych, a poniesione wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VIII W 230/18

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. zamieszkiwał w lokalu nr (...) w W. przy ul. (...). Mieszkanie to wynajmował od E. W.. W drzwiach mieszkania, w wizjerze była zamontowana kamera. Obejmowała ona swoim zasięgiem bezpośrednie otoczenie drzwi na klatce schodowej. Obraz z kamery był rejestrowany.

P. K. zamieszkiwał w tym samym bloku, w tej samej klatce schodowej na tym samym piętrze, w lokalu nr (...).

W dniu 2 listopada 2017 r. M. B. wszedł do wynajmowanego przez niego mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W.. Następnego dnia nie szedł do pracy. W związku z tym pozostał w mieszkaniu dłużej.

O godz. 11:20 w dniu 3 listopada 2017 r. P. K. znajdował się na klatce schodowej bloku przy ul. (...) w W.. P. K. wyszedł z niższego piętra na II piętro budynku przy ul. (...) w W. na którym znajdowały się m.in. lokale nr (...). P. K. podszedł do

drzwi mieszkania nr (...) i wprowadził do dwóch zamontowanych w tych drzwiach zamków substancję, która zakleiła te zamki, uniemożliwiając ich zamknięcie kluczem, co doprowadził do ich zniszczenia. Następnie zabrał znajdującą się na klatce schodowej parasolkę i zszedł na dół.

Około godz. 12:00 w dniu 3 listopada 2017 r. M. B. wyszedł z mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W.. Zauważył wówczas, iż zamek górny i zamek dolny w drzwiach wejściowych do wynajmowanego przez niego mieszkania został uszkodzony.

W związku z tym, M. B. odtworzył nagranie zarejestrowane kamerą zamontowaną w drzwiach mieszkania nr (...). Zobaczył, iż od momentu jego wejścia do mieszkania w dniu 2 listopada 2017 r. do wyjścia około godz. 12:00 w dniu 3 listopada 2017 r., jedyną osobą, która zbliżała się do drzwi tego mieszkania, był jego sąsiad z lokalu nr (...) – P. K..

Następnie M. B. o zdarzeniu powiadomił właścicielkę mieszkania – E. W., Policję a nadto wezwał ślusarza, który wymienił zaklejone i uszkodzone zamki. Za wymianę zamków M. B. zapłacił ślusarzowi kwotę 300 zł. Następnie M. B. poszedł do budynku Komendy Rejonowej Policji W. gdzie złożył protokolarnie zawiadomienie o wykroczeniu. Funkcjonariuszom Policji przekazał też fragment nagrania zarejestrowanego kamerą zamontowaną w drzwiach lokalu nr (...).

Przedstawiony wyżej przebieg zdarzeń Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka M. B. (k. 2,4,96-100) i nagrania video zarejestrowanego przez kamerę zainstalowaną na drzwiach lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. które zostało poddane oględzinom i odtworzone na rozprawie (k. 6, 7-8, 89). oraz kserokopii faktury VAT (k. 5).

Obwiniony P. K. na etapie postępowania wyjaśniającego nie był przesłuchiwany. Złożył jedynie pisemne wyjaśnienia w których napisał, iż jest niewinny (k. 14). W toku postępowania przed Sądem P. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wyjaśnił, w szczególności, iż drzwi do lokalu były zachlapano, co zwróciło jego uwagę. Podał, iż nie stał przy drzwiach. Wyjaśnił, iż tylko przyglądał się. Podał, iż jest za mało czasu aby mógł cokolwiek zrobić przy tych drzwiach. Podał, iż zrobił próbę i ciężko jest wepchnąć do dziubka zamka (...). Wskazał, iż trudno jest samym klejem zapchać zamki, przeczytał o tym w Internecie. Nadto w znacznej części wyjaśnień obwiniony P. K. opisał okoliczności wzajemnych relacji pomiędzy mieszkańcami bloku przy ul. (...) w W.. (k. 37-39). Na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2018 roku – po odtworzeniu nagrania z płyty znajdującej się w aktach sprawy P. K. wyjaśnił, iż na nagraniu widać jego osobę. Widać, że on nawet nie podnosi ręki. Podał, iż on wtedy podszedł i popatrzył bo zobaczył jakieś pobrudzenia na zamkach. Nic przy tych zamkach nie robił. Podał, iż pan B. wykorzystał to, że on jest czujny i zwraca uwagę na takie rzeczy (k.89-90).

Wyjaśnienia obwinionego wraz z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w., zgodnie, z którymi Sąd ocenia dowody swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego P. K. - w zakresie odnoszącym się zarzucanego mu czynu – nie zasługują na wiarę, poza fragmentem w którym potwierdza on, iż na nagraniu wideo widoczna jest jego osoba.

Wyjaśnienia te są sprzeczne z obiektywnym dowodem jakim jest nagranie video odtworzone na rozprawie (k. 6, 7-8, 89) i korespondującymi z tym nagraniem zeznaniami świadka M. B. (k.2,4,96-100).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. B. albowiem są one spójne, logiczne, a przede wszystkim korespondują z opisanym wyżej nagraniem wideo.

Odnośnie nagrania wideo – jak wynika z akt sprawy płyta z nagraniem została dostarczona Policji bezpośrednio po zdarzeniu. W ocenie Sądu nie ma więc podstawa aby podejrzewać, iż doszło do ingerencji w treść nagrania.

Na odtworzonym nagraniu wideo widoczny jest P. K. podchodzący do drzwi mieszkania wynajmowanego przez M. B.. Zbliżający się do drzwi. Widać również jak wychodzi z niższej kondygnacji i od razu kieruje się do drzwi lokalu nr (...). W tym samym momencie sięga do kieszeni. Wbrew wyjaśnieniom obwinionego na nagraniu nie widać czy podnosi on rękę czy też nie. W momencie zbliżenia się do drzwi, prawa ręka P. K. pozostawała już poza obiektywem kamery. W

ocenie Sądu podejście P. K. do drzwi nie wskazuje na to, aby on zauważyło coś na drzwiach i podszedł aby przekonać się co to jest. Na nagraniu wideo widoczny jest P. K. wychodzący z niższego piętra i zdecydowanie kierujący się do drzwi lokalu (...), nie widać żadnego momentu spojrzenia na drzwi, zastanowienia, zmiany kierunku poruszania się. Z nagrania tego wynika, iż P. K. nie szedł po parasolkę lecz szedł bezpośrednio do drzwi lokalu (...). Parasolkę zabrał przy okazji, odchodząc już od drzwi. W ocenie Sądu czas przez, który P. K. pozostawał przy drzwiach lokalu (...) był wystraszający aby umieścić tam substancję, która zakleiła i uszkodziła zamki.

Z kolei z zeznań M. B. wynika, iż przed przesłuchaniem przejrzał nagranie od momentu jak wszedł do mieszkania do momentu gdy stwierdził uszkodzenie zamka i nie zauważył aby nagrane zostały inne osoby, które mogłyby uszkodzić zamek.

Pozostali świadkowie przesłuchani w toku procesu nie składali depozycji w zakresie samego zdarzenia objętego wnioskiem o ukaranie. Nie widzieli go bowiem. Dlatego też, Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego nie brał pod uwagę treści zeznań N. W. (k.120-125). Dokumenty dołączone do akt sprawy – poza protokołem oględzin rzeczy (k. 7-8) i kserokopią faktury VAT wystawioną za wymianę zamków (k. 5) nie odnosiły się bezpośrednio do czynu zarzucanego obwinionemu. Ich ocena nie mogła wpłynąć ani na potwierdzenie ani na wykluczenie sprawstwa obwinionego P. K.. W związku z tym Sąd nie oceniał ich wiarygodności uznając, iż byłoby to bezprzedmiotowe.

Wskazać w tym miejscu jedynie należy, iż szereg dokumentów dołączonych do akt na wniosek obwinionego odnosiło się do ogólnych relacji pomiędzy mieszkańcami bloku przy ul. (...) w W., ich wzajemnych sympatii i antypatii. Okoliczności te nie miały znaczenia przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Z tych samych powodów Sąd oddalił wnioski dowodowe obwinionego, które zmierzały do ustalenia wzajemnych relacji, sympatii, konfliktów i postaw mieszkańców bloku przy ul. (...) w W..

W ocenie Sądu dokumenty, który były istotne w niniejszej sprawie, tj. protokół oględziny rzeczy (k. 7-8) i kserokopia faktury VAT (k. 5) stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Brak jest jakichkolwiek realnych podstaw do przyjęcia aby doszło do bezprawnej ingerencji treści na nich zapisane.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 124 § 1 k.w. kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 500 złotych, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Zachowanie P. K. polegało na podejściu do drzwi mieszkania wynajmowanego przez M. B. i umyślnym wprowadzeniu do zamków zamontowanych w tych drzwiach substancji klejącej, która uniemożliwiła ich zamknięcie i w konsekwencji doprowadziła do ich uszkodzenia. Działanie P. K. było zaplanowane, przemyślane. Musiał on bowiem przygotować odpowiednią substancję klejącą przed przystąpieniem do bezpośrednich czynności wykonawczych. Dlatego też jego zachowanie musi być ocenione jako działanie umyślne zmierzające do uszkodzenia rzeczy. Rzecz – czyli w niniejszej sprawie zamki – zostały przez P. K. uszkodzone. Wprowadzenie do nich substancji klejącej uniemożliwiło bowiem ich dalsze użytkowanie.

P. K. spowodował szkodę w kwocie 300 zł., co wynika z kserokopii faktury dołączonej do akt sprawy (k. 5)

P. K. w czasie czynu był osobą poczytalną. Potrafił rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem

W związku z tym Sąd uznał, iż P. K. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przedmiotowe i podmiotowe wykroczenia z art. 124 § 1 k.w.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd rozważył przesłanki z art. 33 § 1 i 2 kw, oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, wziął pod uwagę również cele jakie kara ma osiągnąć w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

Zdaniem Sądu, stopień zawinienia P. K. należało uznać za wysoki. Miał on bowiem pełną świadomość swojego zachowania, potrafił go kontrolować. P. K. jest osobą dojrzałą, doświadczoną, jest przygotowany do właściwej oceny norm prawnych obowiązujących w systemie prawnym i niewątpliwie zdaje sobie sprawę jak należy stosować się do tych norm pranych. W czasie działania nie był niczym sprowokowany, co mogłoby zmniejszyć jego stopień zawinienia.

W ocenie Sądu wysoki jest również stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego obwinionemu. Swoim zachowaniem spowodował on dość poważne szkody w mieniu – w zakresie ochrony mienia regulowanego i penalizowanego przepisami Kodeksu wykroczeń.

Sąd nie doszukał się na gruncie niniejszej sprawy okoliczności łagodzących odpowiedzialność sprawcy wykroczenia w myśl art. 33 § 3 kw, ani okoliczności obciążających zgodnie z treścią art. 33 § 4 kw.

Mając na względzie powyższe, Sąd wymierzył obwinionemu P. K. na podstawie art. 124 § 1 k.w. karę grzywny w wysokości 700 (siedmiuset) złotych,

W ocenie Sądu orzeczona kara jest adekwatna do wagi czynu (stopnia winy i społecznej szkodliwości), jak również spełni przede wszystkim względy ogólnoprewencyjne. Względy te wyrażają się w tym, że dla opinii społecznej, powinno być oczywiste, że kara za popełnione wykroczenie musi być nieunikniona i sprawiedliwa. Kara w takiej wysokości powinna również odpowiednio oddziaływać w zakresie prewencji indywidualnej. Wymierzenie kary w takim rozmiarze powinno uświadomić obwinionemu, iż podejmowane przez niego działania nie są akceptowane i spotykają się z penalną reakcją ze strony organów Państwa.

Zdaniem Sądu, wymierzona kara nie jest nieadekwatnie surowa w danych okolicznościach, albowiem – biorąc pod uwagę znaczny stopień zawinienia i stopień społecznej szkodliwości - mieści się w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. (wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. zagrożone jest karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 5000 zł.

Biorąc pod uwagę przede wszystkim zdolności zarobkowe obwinionego, należy dojść do przekonania, że kara spełni też względy indywidualno – prewencyjne oraz wywoła głębszą i szczerą refleksję u obwinionego na temat własnego postępowania.

Na podstawie art. 121 § 1 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił obwinionego P. K. od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie, uznając, iż jego aktualna sytuacja materialna oraz orzeczona kara grzywny uzasadnia odstąpienie od obciążania go tymi kosztami.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.